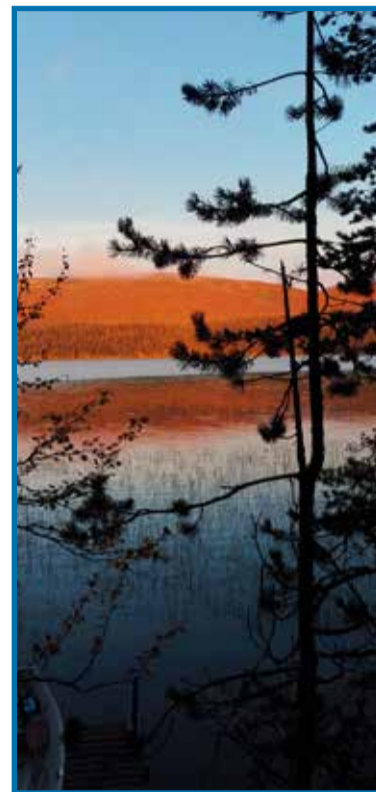

Tsietsan ruskavaellus toteutettiin juuri oikeaan aikaan.

Ruskan taikaa Susi-kyrössä

Metsäpeura vai poro?

Lättymestari töissä

Pekan-Kammille uusi katto

Voimahalaus Muotkalla

Syyskokouksen jälkimaininkeja

Syyskokous pidettiin tänä syksynä fyysisesti 37 hengen voimin. Kokouksesta tehtiin youtube-lähetys, jota pystyi seuraamaan suorana, mutta sitä ei tallennettu.

Henkilövalinnat sujuivat ilman äänestyksiä. Itse jatkan puheenjohtajana, ja hallituskin säilyy entisenlaisena.

Susivaliokuntaan sentään saatiin nuorempaa verta, kun **Raimo Pahkan** tilalle valittiin **Tommi Avikainen** tunturikerho Ovttsista. Kiitos Raimo sinulle monista vuosista susivaliokunnassa.

Lauantaina olimme retkeilemässä Kintulammun luonnonsuojelualueella, todella upea paikka upeine laavuineen ja vanhan metsän tuoksuineen.

Syyskokouksessa tuli tunturikerho Tsietsalta aloite, että Tunturilatu voisi markkinoida itseään paremmin. Ettei pelkästään lehden kautta, vaan myös somen, keskustelufoorumin ja muille alueille tiedottamista.

Purinatuokiassa tuli ilmi, että Tunturiladun instagram voisi olla yksi kanava markkinoida Tunturilata. Sitä pitäisi käyttää enemmän ihan kerhojenkin tapahtumien tiedottamiseen. Kuvat ja videot kertovat enemmän kuin pelkkä teksti.

Tarkoitus olisi perustaa instagram-tiimi, eli joka kerhosta jos löytyisi tähän tekijä. Jos apuja tarvitsisi niin Tommi Avikainen voisi auttaa asiassa.

Tunturilatu-lehteä ei silti kannatta sivuuttaa. Se on tärkeä monelle tunturilatulaiselle, joilla ei ole mahdollisuutta somen käyttöön.

Susiaisissa saimme yhden tunturisuuden ja ikäsusia tuli kaksin kappalein. Susivaliokunta esitti helpotuksia Susien vaatimustasoihin, jotka myös kokouksessa hyväksyttiin. Niistä tulee tietoa myöhemmin.

Tiedottamiseen liittyen ensi vuoden luottamushenkilöiden koulutuspäivänsä on tarkoitus ottaa näitä sähköisiä elementtejä koulutukseen, esimerkiksi youtube-videoiden käyttöä.

Tunturiladun hallitus on valinnut kämppäisännäksi **Erkki Maunusen** Alppaksesta. Kiitos **Pekka Kalliolle** näistä vuosista kun olet huolehtinut että kämpät ovat hyvässä kunnossa.

Ja tässä vaiheessa jo liikunnallista joulua kaikille ja tietysti lumen odotus-

ta tänne eteläänkin.

Toivotaan että ensi vuonna näemme toisiamme muutenkin kuin etänä.

Tuula Forström

Tunturiladun puheenjohtaja
tuulantei1@gmail.com

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille **Latu & Polku** -lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:

Tuula Forström

Marjapolku 2 b10 45360 VALKEALA

puh. 040 718 1642

tuulantei1@gmail.com

Toimitussihteeri:

Satu Ojala,

Huittisten Sanomalehti Oy,

Asemakuja 2, 32700 HUITTINEN

pt. 045 327 5650, pk 050 5234 844

satu.ojala@lauttakyla.fi

Tiedotustoimikunta 2021:

Satu Ojala (pj), Iitu Gerlin,

Tuula Forström, Mikko Suominen.

sähköposti: tiedotus@tunturilatu.fi

Ilmoitushinnat:

0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa,

½ sivua 540 euroa, koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:

Huittisten Sanomalehti Oy

Painopaikka:

Sanoma Manu, Tampere

Ilmestymisaikataulu 2021:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
1	26.1.	3.3.
2	27.4.	2.6.
3	3.8.	8.9.
4	26.10.	1.12.

Osoitteen- ja nimenmuutokset:

Suomen Ladun jäsenpalvelun

kautta,

puh. 09 8567 7450 tai

jasenpalvelu@

suomenlatu.fi

tai postitse:

Suomen Latu ry, Jäsenpalvelu,

Radiokatu 20, 00240 HELSINKI

Vuoden 2021 ensimmäinen lehti ilmestyy 3. maaliskuuta.

Lehti jaetaan Latu & Polku -lehden mukana.

Aineistot tähän lehteen on toimitettava

26.1.2021 mennessä osoitteella

satu.ojala@lauttakyla.fi.

Susiveli on poistunut laumastamme

Ikäsusi nro 61 imatralainen **Eero Melto** (1930-2020) on päättänyt maallisen vaelluksensa. Tunturiladun tapahtumissa ja erävaelluskilpailuissa. Imatran vierailujen aikana allekirjoittanut oppi tuntemaan hänet rauhallisena ja miellyttävänä herrasmiehenä, jolla oli paljon tarinoita eräretkiltä. Viimeiseksi tapaamiseksi jäi kevään 2019 kahvihetki ravintola Buttenhoffissa.

Eero oli pitkäaikainen Tunturiladun jäsen. Hänet vihittiin Tunturisuuden nro 61 jo vuonna 1953 ja Johtajasudeksi nro 2 ensimmäisten joukossa vuonna 1956. Hän arvosti susiaatetta ja susien yhteenkuuluvuutta. Osoituksena siitä oli kirjeiden aloittaminen *Hyvä Susiveli*-sanoilla.

Pelkosenniemen Pyhäntunturille suuntautui Eeron ensimmäinen lapinmatka vuonna 1948. Sen jälkeen vaelluksia sekä retkikavereita kertyi,

joten Eero oli perustamassa kotipaikkakunnalle *Imatran Lapinkävijät* yhdistystä vuonna 1951. Yhdistyksen toiminnassa hän oli monella tapaa aktiivisesti mukana. Hän oli vetänyt eräretkiä sekä -kursseja ja oli järjestämässä monia vaelluskilpailuja, muun muassa Erävaelluksen SM-kisoja. Tunturivaeltajien lasketelutaidon kehittämiseksi hän laitto imatralaisten keskuudessa vireille pujotteluharrastuksen.

Vuonna 1952 Eero suuntasi yksin Saariselän sydämeen Muorravaarakkajolle etsimään suunniteltua kämpän paikkaa. Seuraavan vuoden keväthangilla Korvasen kylästä lähtivät imatralaiset kohti Muorravaarakkaa rakennustarvikkeita ahkioissa vetäen. Osa tarvikkeista kuljetettiin porokyydillä. Raskaasta kelistä johtuen tarvikkeita ei saatu vietyä perille. Porot simahtivat Luiojärvelle

ja hiihtäjät luovuttivat Pälkkimäoan latvoilla. Vuoden 1953 elokuussa talokoolaiset veivät tavarat perille ja rakensivat ruoktun viimeistelyä vaille valmiiksi.

Eero Melto oli kaikissa Muorravaarakan ruoktun rakennus- ja kunnostusprojekteissa mukana, joten kämpästä tuli hänelle hyvin läheinen. Viimeisen kerran hän kävi ruoktulla 50-vuotisjuhla-vaelluksella vuonna 2003. Imatralaisten suurtyön, aikansa huipputuotteen Saariselän retkeilykartan vuonna 1960, toimittamisessa Eero oli merkittävässä osassa pohjatietojen antajana. Hän oli vaikuttamassa myös upean Muorravaarakan ruoktun historiikin toteutumiseen, joka perustuu suurelta osalta Eeron muistelmiin, muistiinpanoihin ja valokuviin. Historiikissa tuodaan hyvin esille se, millaisiin voimaponnistuksiin Eero

Eero Melto Muorravaarakan historiikin julkistamistilaisuudessa keväällä 2017.

ja imatralaiset yltivät.

Susiveljeltä jäi paljon tarinoita kertomatta.

Joutenkulkija jostakin

(Lähteenä on käytetty *Muorravaarakan ruoktu – Koti kairassa* kirjaa)

Eki astuu Pekan suuriin saappaisiin

Tunturiladun kämppäsäntä vaihtuu, kun tehtävää pitkään erinomaisesti hoitanut **Pekka Kallio** Logista haluaa jäädä kämppätoimikunnan rivijäseneksi. Hänen tilalleen siirtyy **Erkki ”Eki” Maununen** Alpaksesta, joka on ollut kämppätoimikunnassa jo mukana vuosia.

Ekiä kosiskeltiin jo tovi kämppäsäntäksi, mutta hän ei asiasta heti innostunut.

–Ajattelin, että tehtävään löytyy joku pätevämpi henkilö, sanoo Eki.

Eki osallistui ensimmäisen kerran kämppätalkoihin Pekan-Oskarin rakennusvaiheessa. Pian häntä kysyttiin mukaan kämppätoimikuntaan. Ekin sähköalan asiantuntemukselle oli käyttöä.

–Olen koulutukseltani sähkö-

köteknikko ja toiminut työnjohtajana ja projektipäällikkönä erilaisissa sähköprojekteissa jo 1980-luvulta lähtien. Firapelihommina olen tehnyt muitakin rakennusalan töitä ja sitä ammattitaitoa olen pitänyt koko ajan yllä. Eläkkeellä olen ollut jo kolme vuotta, kertoo Eki.

Maununen valitsi kämppäsäntäksi Tunturiladun hallitus.

Kämppäsäntän työsarka ei ole helppo, mutta Pekka Kallio on tasoittanut seuraajansa tietä hyvin.

–Kämpät ovat mahtavia paikkoja ja Pekan aikana on panostettu kämppien huoltamiseen ja rakentamiseen. Ne ovat nyt hyvällä perustasolla. Rakennukset ovat hyväkuntoisia, mutta eivät pysy kun-

nossa ilman talkoita.

Erkki Maununen näkee talkoilla ison merkityksen myös talkoolaisten näkövinkkelistä.

–Jokainen talkoolainen pystyy tekemään siellä mieleisiään töitä ohjatusti.

–Kämppätoimikunnan jäsen **Kramsun Paavo** on hyvä esimerkki puurtajasta, joka puuhastelee kämpillä aina yhtä sun toista siellä käydessään. Minusta hän toimii hyvänä esimerkkinä myös kaikille avaimien haltijoille.

–Kämpistä pitää pitää huolta niin kuin ne olisivat omia. Siitä hyötyvät kaikki käyttäjät ja niin ne pysyvät hyvässä kunnossa.

Lähiajan kehittämistarpeita ovat esimerkiksi Susikyrsössä vanhan kämpän sähköistys ja

Pekka Kallio ja Erkki Maununen pohtivat muiden kämppätoimikunnan jäsenten kanssa ensi vuoden haasteita Pekan mökillä Korppoossa. Tovi oli aikaa myös kalastella.

kaikilla kämpillä polttopuuhuolto.

–Vanha kämpä saa ensi kesänä valot ja usb-pistokkeet aivan kuten on Susi- ja Koira-Oskareissakin. Polttopuuhuoltoa pitää miettiä: hoideaanko se nykysysteemillä vai hankitaanko valmiina.

Lähitulevaisuudessa Susikyrsön joka kämpässä ovat edessä

peruskorjaustyöt.

Eki Maununen suhtautuu suurella kunnioituksella edeltäjänsä Pekka Kallion työhön.

–Isoihin saappaisiin olen hypäämässä, mutta onneksi Pekka on lupautunut jatkaamaan kämppätoimikunnassa ja hän on sanonut neuvovan minua aina kun siihen on

tarvetta.

–Pekka on vanhan liiton rakentaja, joka tuntee vanhat rakennustavat ja osaa kunnostaa vanhoja rakennuksia niitä kunnioittaen. Siinä on nuoremalla polvella oppimista, sanoo ensi vuoden alussa aloittava kämppäsäntä Erkki Maununen.

Satu Ojala

Mitä tapahtui Ounastuntureissa 1900-luvun alkuvuosina?

Enontekiön paikallishistoria saa lisävalaistusta uudessa lokakuussa ilmestyneessä kirjassa ”Ounis – paikan henki. Ounastunturit ja Ketomellan kylä”.

Kirjan tekijöinä ovat **Kari Autto** ja **Ilkka Vaura**. Kirja kertoo Ouniksien, kuten paikalliset aluetta kutsuvat, menneisyydestä ja nykyisyydestä sekä sen luonnosta.

Kirja on 235-sivuinen laaja tieto- ja kuvateos, jonka valokuvista suurin osa on Kari Autton vuosien aikana ottamia maisemakuvia Ounistunturien alueesta sekä sen kasveja ja eläimistöä. Valokuvia kirjassa on kaikkiaan 191 ja osa on koko aukeaman pano- raamakuvia.

Kirjan historiaosuudessa kerrotaan alueen asuttamisesta sekä pienen syrjäkylän Ketomellan synnystä. Kirja kertoo myös 83 kilometriä pitkän poroaidan, rengasaidan, rakentamisesta Ounastunturien ympäri vuosina 1894-1910 ja sen seurauksista. Ne johtivat traagisiin tapahtumiin – paikalliset alkoivat kutsua rengasaitaa Kuolemanaidaksi tai Veriaidaksi.

Kirjassa kuvataan myös syrjäkylän elämää viime vuosisadan alusta nykypäiviin Suomen suosituimman Pallas-Ounaksen, nykyisen Pallas-Ylläksen, kansallispuiston aikana. Kirja on ennen kaikkea monipuolinen kuvateos Ounastunturien luonnosta, sen erilaisista maisemista, kasveista ja eläimistä sekä

luonnossa tapahtuneista ja tapahtuvista muutoksista.

Kirja on tietoteos enontekiöläisille ja siellä aikaansa viettävälle vapaa-ajanasukkaille sekä paikallishistoriasta kiinnostuneille.

Hetta-Pallas -vaellusreitillä retkeileville se antaa vaellukselle syvyyttä kertomalla sen entisistä kulkijoista sekä alueen luonnosta ja sen erikoisuuksista.

Kirja on myynnissä muun muassa alueen luontokeskuksissa Hetassa, Pallaksella ja Ylläksellä, eräissä alueen matkailuyrityksissä sekä Inarissa saamelaismuseo ja luontokeskus Siidassa ja saamelaisten kulttuurikeskus Sajoksessa. Kirjan ovh-hinta on 45 euroa.

Kari Autto on vuonna 1949 syntynyt alkuperäinen Ketomellan kylän asukas kolmannessa polvessa.

Kari on toiminut Rajavartiolaitoksen palveluksessa Käsivarren alueen vartioissa ja liikkunut ikänsä luonnossa. Eläkkeelle hän jäi 1999.

Hän alkoi valokuvata 1980-luvulla ja kiinnostui tunturikasvien kuvaamisesta. Innostus kasvoi, piti hankkia parempaa kalustoa, saada tietoa kuvauksesta. Syntyi kontakteja kokeneempiin luontokuvaajiin.

Kokemus kasvoi ja Kari kokosi tunturikasvien kuvistaan näyttely. Ensimmäinen näyttely oli vuonna 2002 Hetassa Tunturi-Lapin luontokeskuksessa. Ystävät alkoivatkin kutsua Karia ”Kukkaherraksi”.

Ounastunturien maisemat ovat tuttuja ja rakkaita monelle tunturilatulaiselle.

Kari Autto on ollut pitkään kiinnostunut myös alueen historiasta sekä kielen murteesta. Hän on kirjoittanut muisteluksia syrjäkylän elämästä sekä koonnut vanhaa esineistöä oman talonsa pihalla olevaan kotimuseoon, jonka hän on nimennyt traagisten tapahtumien vuoksi Kuolemanaitamuseoksi.

Hän on myös kerännyt talteen paikallista Ouniksien alueen murretta vuosikautia. Työn tuloksena on syntynyt murrekirja ”Ouniksien murrehela”, josta on ilmestynyt jo kuudes painos. Ketomellan

kylän väki kokosi Karin muistelukset keväällä 2020 kansalaisopiston opintopiirissä kirjaksi ”Ketomella. Perimätietoa ja tarinoita”.

Ilkka Vaura on saanut Lapin kipinän kesällä 1953, jolloin hän vanhempiensa ja kahden nuoremman veljensä kanssa oli Enontekiön Kilpisjärvellä pyhän Saanan juurella.

Kymmenen seuraavan vuoden aikana matkat Lappiin nostivat entisestään Lapin kuumetta. Siihen vaikuttivat myös muun muassa **Arvi Järventauksen, Samuli Paulahar-**

jun, T.I. Itkosen, E.N. Mannisen, A.E. Järvisen, Yrjö Kokon ja Kullervo Kemppisen kirjat. Oulun työvuosina 1970- ja 1980-luvuilla Lappi tuli hänelle vieläkin tutummaksi.

Kari Autto ja Ilkka Vaura tapasivat, kun Vaura etsi mökin paikkaa Enontekiöltä. Mökki löytyi Ketomellasta Ounistuntureita vastapäätä Ounisjoen rantamilta lähes Kari Autton kotitalon naapurista.

Miesten välillä syntyi luja vääritys. He ovat toteuttaneet vuosien varrella yhteisiä retkiä ja tallentaneet yhdessä tietoa alueen menneisyydestä.

Vaura on saanut vuonna 2017 Enontekiön kulttuuripalkinnon osallistumisesta kirjan ”Revontulten maa. Väләһdyksiä Enontekiön historiasta ja nykyisyydestä” -kirjan toimitamiseen.

Hän on Enontekiön neuvottelukunnan ja Enontekiöllä toimivan Yrjö Kokko -seuran hallituksen jäsen. Vaura on toiminut julkishallinnossa johtotehtävissä muun muassa Oulussa sekä viestintäalan yrittäjänä. Vuonna 1946 Turussa syntynyt Ilkka Vaura on valtiotieteen maisteri ja asuu nykyisin Kaarinassa.

Näitä reittejä olisi kiva kulkea kesälläkin, mutta jospa tulevaisuudessa se olisi mahdollista.

Raattaman Reitit-yhdistys pohtii kesäreittien toteutusta

Owlan syyskerhoviikolla Susikyryssä minulla oli mahdollista edustaa Tunturilatua ja osallistua Raattaman koululla pidettyyn Raattaman Reittien vuosikokoukseen 11.9.2020.

Tunturilatu on Raattaman Reittien yhdistysjäsen maksan jäsenmaksun ja vuosittaisen tukimaksun Raattaman reittien tekoon talvisin. Tunturilatu siis maksaa Susikyryön kävijöiden puolesta latumak-

sut. Toki kukin voi halunsa mukaan olla tukemassa latujentekoa ostamalla esimerkiksi latukartan tai tarran vaikkapa Hotelli Vuontispirtiltä.

Toukokuussa 2019 Raattaman Reiteille on valmistunut tampparitalli lähelle Susikyryntietä. Tallissa säilytetään ja huolletaan Raattaman Reittien latukonetta. Tilikausi Raattaman Reiteillä oli

Raattaman Reittien ylläpitämät ladut ja Pallaksen maisemat ovat tunturilatulaisille tuttuja.

hieman ylijäämäinen. Koronapandemia on vaikuttanut siten, että reittikarttoja ja tarroja tukemaan Raattaman Reittien toimintaa oli myyty normaalia vähemmän, mutta kunnilta saatu tuki korvasi menetykset näiden myynnistä. Normaalien tilinpäätösasioiden lisäksi kokouksessa keskusteltiin vilkkaasti Raattaman Reittien tulevaisuudesta. Tällä hetkellä Raattaman Rei-

tit palvelevat talvella liikkuvia. Lumettomana aikana on myös tarvetta opastaa retkeilijöitä käyttämään Raattaman Reittejä. Reitit on suunniteltu talvea varten. Tällä hetkellä kaikkia reittejä ei voida hyödyntää kesällä liikkumiseen reittien ylittäessä soita ja märkiä reitiosuuksia.

Jotta Raattaman Reitit palvelisivat myös lumettomana

aikana kulkevia reiteille tarvittaisiin pitkosuuta ja uusia opasteita. Alueella olevilta yrittäjiltä, mökkien omistajilta ja niissä asuvilta sekä Raattaman yhdistyksiltä Raattaman Reitit haluavat palautetta mahdollisista kesäreiteistä.

Kokouksessa uskottiin että merkityt kesäreitit toisivat lisää liikkujia Raattaman Reittien alueelle. Hyvä tun-

turilatulainen! Jos sinulla on ajatuksia Raattaman Reittien kehittämiseen ja kesäreittien rakentamiseen niin voit lähettää niistä minulle kehittämis ehdotuksia sähköpostiini hannu.liljamo@gmail.com niin välitän ne eteenpäin.

Kiitos etukäteen Raattaman Reittien puolesta kehittämis ehdotuksistanne.

Hannu Liljamo
Owla

KANNESTA KANTEEN

Pyhiinvaellusten suosio kasvaa

Helienda Toivio: Santiago Domino – Tie Henkiseen kotiin, 202 s. Kustantaja Valmiixi

Tapani Tukiainen: Pyhän Olavin polulla – pyhiinvaellus Sundsvallista Trondheimiin, 152 s. Kustantaja Valmiixi

Pyhiinvaelluskulttuuri on luonut reittejä eri puolilla maailmaa. Euroopassa yksi tunnetuimmista on El Camino de Santiago (Pyhän Jaakobin pyhiinvaellusreitti). Pohjoismaissa tunnettuja ovat Pyhän Olavin reitit. Toivion kirja on hengellinen ja oma-kohtainen kokemus ja Tukiainen kirja selkeä vaelluskuvaus kuljetusta matkasta.

Ehkä nimi on enne, kun Toivio vaihtoi sukunimekseen joululaulustakin tunnetun ”ihana on sielujen toivotie”. Hän lähti 800 kilometrin ja viiden viikon taipaleelle syyskuussa 2014. Jo alkukokemus sykähdytti, kun samassa huoneessa yöpyi 110 vaeltajaa – oli monenlaista ääntä. Ensimmäisen sadan kilometrin matkalla piti käydä Anteeksiannon vuorella – 5 kilometriä ylös ja laskureitti kymmenen kilometriä.

Toivion matkareittiä kuvataan hyvin sanoin ja kuvin. ”Tarina kertoo, että linnunrata kulkee samalla kohtaa kuin Santiago de Compostelan pyhiinvaellusreitti ja että linnunrata olisi syntynyt pyhiinvaeltajien nostattamasta pölystä.” Hänen kirjassaan alkuosassa on vaelluskuvausta. Suurin osa käsittelee muun muassa henkistä elämää kodissa, elämisen näyttelemistä ja minuutta. Teksti on puhuttelevaa.

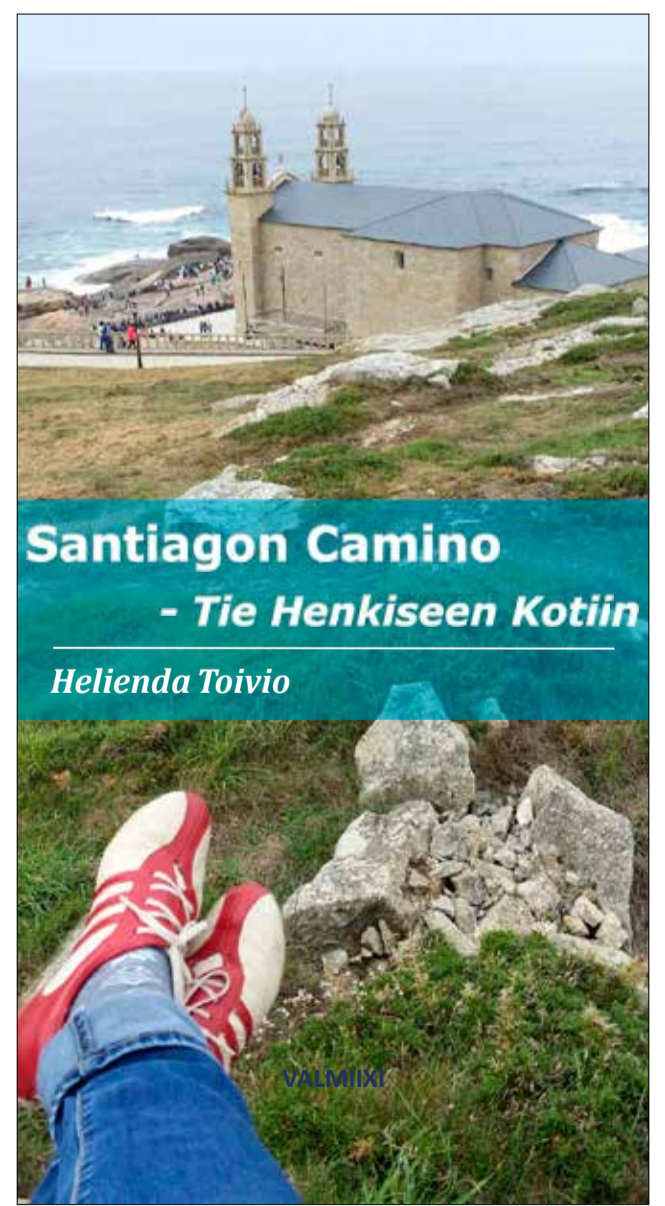
Tukiainen lähti Pyhän Olavin reitille Sundsvallista Ruotsissa 17.8.2017 ja saapui Trondheimiin 13.9.2017 takanaan 564 kilometriä. Hänen matkaseuranaan olivat kuvitteelliset Juice Leskinen ja pyhä Birgitta, joihin liittyvät tapahtumat toivat kirjaan uudenlaista näkökulmaa. Tukiainen oli matkavareina myös todellisia vaeltajia; ruotsalainen ja tanskalainen pyhiinvaeltaja. Kirjassa kuvataan hyvin myös kuvin ja sanoin kulkeamista ja yöpymisiä.

Molemmissa kirjoissa on kuvattu tie johonkin kirkkoliseen. El Camino tarkoittaa

tietä apostoli Jaakob vanhemman haudalle ja Pyhän Olavin reitit johtavat Trondheimiin Pyhän Olavin hautapaikkaan Trondheimissa Norjassa. Pyhiinvaellusten suosio kasvaa. Suomessa on tehty paljon

töitä Pyhän Olavin reittien kanssa. Pyhän Henrikin reittiä kunnostetaan, joten vaeltamisen puitteet ovat aina olemassa.

Antti Karlin

Pallasjärven Punainenhiekkä oli kokemisen arvoisen.

Montellin maja kutsuu.

Kaarnikkamehua syntyi runsaasti.

Ovtsilaistouhuja Susikyrössä

Syyskuun puolivälissä meitä ovtsilaisia kertyi kolmesta Susikyrön perin tuttuun tukikohtaan.

Mutta mitä ihmettä olikaan tapahtunut!? Uudet koristeelliset ”öljylamput” Susi- ja Koir-Oskarissa antoivat tupiin nappia painamalla kirkkaan sähkövalon! Keittokatoskin valaistui sähköllä – ja mikä parasta: hieno ja toimiva tiskikatos vesipatoineen on upea. Kyllä kelpasi touhuilla! Vanha kunnan vintturikaivokin toimii nyt kätevästi pumppaamalla. Kämpätoimikunnalle lämpimät kiitokset!

Lauantai-iltana kokoonnuimme iltateelle Pekan-Oskariin ja teimme suunnitelmaa viikon vietosta. Sunnuntaina lähdimme porukalla kohti Nunnasen hietatievoja. Kävimme ensin ihmettelemässä Kalmankalton ajat sitten lakautettua rajavartioasemaa. Siellä rakennukset ja muu irtaimisto lahoaa käytön puutteesta ja erämaa vie vallan. Jälkeenpäin

kuulimme, että rajavartioston jälkeen paikka oli toiminut vuosia yksityisen ylläpitämänä ja erityisesti metsästäjien suosimana retkitukikohtana. Kohtuuttomat rasitteet olivat sittemmin sortaneet hyvin alkaneen toiminnan. Retkeilijöitä oli kyllä nytkin liikkeellä. Nuoret ajelivat ”läskipolku-pyörillä” pitkin mantuja.

Suuntasimme sitten hietatievoille. Kävelimme kumpuilevassa dyynimaastossa pitkän lenkin. Aurinko kultasi punaisena hehkuvan varvikon, vihreät katajat ja keltaisen koivikon. Kauniin Hietajärven rannalla istuimme tovin nauttimassa hyvistä eväistä ja upeasta ympäristöstä.

Maanantain omistimme kaarnikoille. Hommakankaalakin oli runsaasti marjoja. Osa meistä käveli sankoineen meille perinteiseksi marjapaikaksi vuosien mittaan tulleeeseen Tynnyrivaaraan asti. Iltapäivällä itse kukin kiikutti täydet ämpäriinsä

Susikyröön, jossa alkoi kaarnikkamehun valmistus. Kaarnikkatuoremehutiiviste on ollut meille tärkeä tuote toimintamme ja aivan erityisesti Haristupamme rakentamisen rahoittamisessa.

Hyvä sää suosi meitä edelleen. Tiistaina nousimme tunturiin. Kaikki pääsivät tietysti Montelliin. Kentällä oli suuri joukko muitakin retkeilijöitä. Osa meistä jatkoi Nammalakerun kämpälle ja Harri kiipesi Vuontiskerolle.

Nammalakerun vanhasta kämpästä ei maastossa enää näe jälkeäkään. Nopeasti luonto peittää ihmisen jäljet – ainakin tässä kohdin.

Palailimme takaisin suoraan Saivokeron yli. Ruskan värien loisto oli tänä vuonna niin upean kaunis ja runsas että se valaisi ihmisen mielen viimeistä sopukkaa myöten. Ylhäällä oli myös mielin määrin kaarnikoita ja suuria, makeita mustikoita, joita nautimme kourakaupalla.

Voi kaikki punaisen, oranssiin, keltaisen vivahteet. Näin yltäkylläistä saa harvoin kokea. Yhtä nautintoa oli koko retki!

Seuraavana aamuna sataa tihuutteli, mutta iltpäivällä jo selkeni. Meillä oli syytä yllätysjuhlaan. Maijan ja Sepon pyöreiden vuosien synttärät osuvat samalla päivälle, joten oli hauska juhla vähän etukäteen täytekkukahvein. Juhlat jatkuivat torstainakin kun oli Ailan nimipäivät.

Torstaina lähettiin liikkeelle Pallasjärven suuntaan. Tutustuimme Punaisen hiekan tupaan ja hiekkarantaan. Aurinko paistoi, mutta tuuli vyörytti vaahtopäitä järven selältä. Muuta emme etelän Aila-myrskystä havainneetkaan. Hieno hiekkaranta ei ollut kovin punainen, vaan oli se pitkä ja komea. Aikaisemmin olen ollut siellä hiihtämällä hankien keskellä.

Susikyrön päivärytmi

ruokailuineen sujui mukavasti yhteisvoimin. Aamuvirkku ”Kakkos”-Maija halusi huolehtia aamupuuron ja aamukahvin keitosta. Päivällisen valmistus osui vuoroin ”yläkerralle” tai ”alakerralle” eli Vanhantuvan tai Oskarien naisporukoille.

Joka päivä jäniksenpojat vilahtelivat pihapiirissä, ja kuukelit lentelivät keittokatoskultilla makupaloista kilpaillen. Rohkeimmat istahdivat biojäteastiankin reunalle kurkkimaan mitä hyvää sieltä pilkistäisi, vaan aina ei linnun nokka ylettynyt tarpeeksi syvälle. Ja olihan meillä tietysti hyvät eväät. Varsinkin kun kalastajat heittivät verkot vetämään, ja kas kummaa ensimmäinen kerta tuotti kalan jokaiselle: 12 reilunkokoista siikaa ja hauen! Ja muutoinkin hyvistä aineksista syntyi yhteistoimin herkkuruokia. Pitää vielä kertoa, että verkkojen käsittelyn helpottamiseksi Markku ja Seppo innostuivat tekemään telineen joka viri-

tettiin liiterin nurkalle. Se ei siis ole mikään leuanvetotanko.

Päivittäin lämmitettiin ranta-sauna. Hyvistä löylyistä nautti koko väki. Uiminen jäi vähän vähemmälle matalassa rantavedessä. Perjantaina oli lähinnä siivouspäivä. Paikat pantiin kuntoon. Valmiin kaarnikkamehun kanisterit kannettiin Harrin autoon. Kukin pakkaili kampeitaan. Sitten vielä viimeiset saunomiset.

Kaiken kaikkiaan pohjoinen suosi meitä taas kerran. Oli aurinkoista, kuutamoa, jopa jonain yönä revontulia, oli suhteellisen lämmintä, sopivia tuulia, puhuriakin Vuontisjärven selältä, aivan vähän sadetta ja aamuista usvaa. Parasta oli että saimme nähdä vuosikymmenen mahtavimman ruskan. Aikaisin lauantaia Vuontispiirtillä nautitun aamupalan jälkeen oli aika lähteä paluumatkalle etelään.

Viikon tuntemukset merkitsi muistiin **Ritvis Loimio**

Owlan sinisiä ajatuksia vuodelle 2021

Kulunut vuosi 2020 on ollut meille haasteellista toteuttaa suunnitelmia. Kutsumaton koronapaholainen on aiheuttanut useiden vuosien myötä tutuiksi tulleiden tapahtumien peruuntumisia.

Hellehihtomme Kiilopäällä jäi toteutumatta. Samoin perinteiset talvi- ja kesävaellukset Norjaan ja Ruotsiin eivät toteutuneet.

Toki alkukesän vaelluksemme toteutui. Tosin ei suunnitelmien mukaan Pöyrisjärven erämaahan siellä vielä kesäkuun alussa vallinneiden talvisten olosuhteiden vuoksi vaan vaaraisempiin Kainuuseen vaeltaen osan pitkää UKK-reittiä.

Heinäkuussa Kilpisjärvelle Retkeilykeskukseen emme voineet kokoontua tutkimaan käsivarren tunturien kasveja, harvinaisiksi. Tunturikasvikurssi on ollut suosittu vuosia ja on varattu nopeasti täyteen. Opastus kurssilla on

todella ammattilaisten kasviasiantuntijoiden käsissä. Palaute kurssilaisilta on ollut erinomaista.

Samalla meiltä jäi valitettavasti hyödyntämättä vuosia Opintokeskus Sivikseltä saatu rahallinen tuki tunturikasvikurssin järjestämiseen.

Susikyrö on osoittautunut erinomaiseksi paikaksi vuoden aikana sekä kevät- että syyskerhoviikolla. Erinomaiset Raattaman Reittien ylläpitämät ladut talvella ja syksyiset ruskan ajan polut luovat retkeilylle erinomaiset puitteet kiivetä kohti tunturia.

Lähiretkiä olemme onnistuneet toteuttamaan, mutta aina on ollut mielessä korona ja siitä aiheutuvat riskit kokoontumisille. Luonnossa tätä emme ole katsooneet niin suureksi haasteeksi, koska umpi-hangessa hiihtäen sekä pitkospuilla kävelen on helppo kulkea väljästi nauttien hienosta

Martimoaavan luonnosta.

Mainittakoon että Martimoaavalle Metsähallitus uusi vapaaehtoisten toimesta pitkospuuta Martimoaavan Järvi-aavan reitillä. Martimoaavalle on aina yhtä mukava lähteä hyvät eväät repussa.

Olemmehan jo toki suunnitelleet yhden retken vuoden 2021 puolelle Kaamokset kaatajaiset Utsjoella tammikuussa. Toivottavasti sinne pääsemme. Ilmoittautujiakin on jo muutamia.

Entä sitten Owlan vuosi 2021? Suunnitelmat ovat valmiina syyskokoustamme varten. Uskomme edelleen pääsevämme hellehihtoon Kiilopäälle vapuna sekä vaeltamaan Ruotsiin ja Norjaan kesä- ja talvi-vaellukselle.

Keväinen kerhoviikko Susikyrössä ja syksyinen Suomen Ladun Akumajalla lähellä Karigasniemeä ovat suunnitelmassa. Hyvinvoitivuodellus Kolille olisi toukokuussa.

Retkeilyn peruskurssi toteutuisi muutamana teoriakurssi-iltana Oulun Kasvitieteellisellä puutarhalla ja käytännön osuus Tiilikkejärven kansallispuistossa Kainuun korpi-filosovin **Konsta Pylkkäsen** sinisten ajatusten maisemissa. Muokatunturille olisimme menossa alkukesän vaellukselle ennen juhannusta.

Kilpisjärvi aivan varmasti odottaa meitä heinäkuussa jolloin tunturissa kulkisi tiukasti maahan tuijottavia tunturikasvikurssilaisia. Kilpisjärven Retkeilykeskus luo hyvät puitteet tunturikasvikurssin toteuttamiseen. Hyvät ruuat ja lämmin sauna luovat mukavan kurssipäivän.

Vuoden 2021 kruunaavat neljä kerhoiltaamme, kolme keväällä ja yksi syksyllä. **Erno Saukko** tulee meille kertomaan vuoden kestäneestä vaelluksesta.

Jaksammeko odottaa sitä? **Hannu Liljamo** Owla

Uusittu Martimoaavan Järvireitti.

Tuula Forström jatkaa Tunturiladun

Satu Ojala

Tunturiladun syyskokous valitsi yksimielisesti **Tuula Forströmin** jatkamaan Tunturiladun puheenjohtajana myös ensi vuonna. Puheenjohtajan syyskokous valitsee vuosittain.

Syyskokous ja susiaiset järjestettiin poikkeusoloissa ja poikkeuksellisen pienellä osallistujajoukolla Tampereella AitO-toimintakeskuksessa.

Asioista oli päättämässä nelisenkymmentä osallistujaa kymmenestä eri kerhosta. Koronapandemia rajoitti osallistujamäärää.

Syyskokous päätti kaikista asioista yksimielisesti, eikä yhdestäkään asiasta tarvinnut äänestä.

Tunturiladun maksut ja taksat pidettiin ennallaan.

Jäsenmaksuja korotettiin esityksen mukaisesti niin, että henkilöjäsenmaksu korotettiin eurolla eli se on ensi vuonna 33 euroa. Perhejäsenmaksu nousi kahdella eurolla 54 euroon ja rinnakkaisjäsenmaksu nousi myös eurolla 27 euroon.

Toimintasuunnitelma hyväksyttiin esitetyssä muodossa. Ensi vuonna Tunturiladun kevätkokous järjestetään Silokallion kurssikeskuksessa Kullaalla 21.-23.5., järjestäjänä on Tunturikerho Geatki.

Tunturikerho Kavtsi on pääjärjestäjä VaVa-leirillä, joka pidetään Susikyrossä viikolla 30. Syyskokous ja Susiaiset järjestetään Susikyrossä. Ajankohta tarkentuu myöhemmin. Järjestäjänä on Tunturikerho Njalla.

Talousarviota muutettiin niin, että susivaliokunnan määrärahaa korotettiin sadasta eurosta tuhanteen euroon. Tänä vuonna valiokunta on kokoontunut etänä, joten määrärahalle ei ole tarvetta, mutta ensi vuonna toivotaan, että tilanne normalisoituu. Muutos aiheutti sen että tilikauden voitto muutettiin budjetissa 2800 eurosta 1900 euroon.

Hallituksen jäsenmääräksi vahvistettiin kahdeksan hen-

kilöä.

Erovuorossa olleet **Sirpa Alapuranen** ja **Paavo Ahonen Kavtsista**, **Erkki Maununen Alppaksesta** ja **Hanna-Mari Sinilehto Kolbmasta** valittiin uudelleen seuraavaksi kaksivuotiskaudeksi.

Hallituksessa ovat myös **Hannu Liljamo Owlasta**, **Markku Salminen Kuoktesta**, **Marita Jääskeläinen Tsietsasta** ja **Satu Ojala Geatkista**.

Toiminnantarkastajiksi valittiin **Lasse Luoto** Huittisista ja **Veikko Parkkinen** Tampereelta, varalle **Ritva Alamielkko** Klaukkalasta ja **Sirkka-Liisa Rautiola** Tampereelta.

Kokouksessa käsiteltiin myös Tunturikerho Tsietsan esitystä Tunturiladun tunnettuuden edistämiseksi ja markkinoinnin lisäämiseksi. Koronan ansiosta on ilmennyt tarvetta opastaa retkeilystä innostuneita luonnossa liikkumisen ja retkeilyn perusasioissa. Ajatus otettiin syyskokouksessa myönteisesti vastaan ja asiaa tullaan viemään eteenpäin niin kerhoissa kuin Tunturiladussa-kin.

Syyskokouksen alussa jaettiin Hanna-Mari Sinilehdolle Kolbmasta ja Satu Ojalalle Geatkista Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun ansiomitalit. Mitalit oli opetus- ja kulttuuriministeriö myöntänyt jo keväällä, ja ne oli määrä jakaa Suomen Ladun kevätkokouksessa. Kokous peruuntui koronan vuoksi ja siksi ne jaettiin vasta nyt.

Kokouspäivän aluksi tutustuttiin konkreettisesti Vuoden 2020 retkikohteeseen Kintulammiin, joka on kaikille avoin lähiretkeilykohde 20 kilometrin päässä Tampereen keskusta.

Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueella on 16 kilometriä helppoja reittejä,

Tommi Avikainen on susivaliokunnan uusi jäsen. Tuula Forström jatkaa Tunturiladun puheenjohtajana.

Tunturiladun hallitukseen valittiin uudelleen Sirpa Alapuranen (vas.) ja Paavo Ahonen Kavtsista, Erkki Maununen Alppaksesta ja Hanna-Mari Sinilehto Kolbmasta.

Satu Ojalalle Geatkista ja Hanna-Mari Sinilehdolle Kolbmasta opetus- ja kulttuuriministeriö myönsi kulttuurin ja urheilun ansiomitalit, jotka luovutettiin nyt kokouksen yhteydessä.

viisi tulipaikkaa, neljä uniikkia laavua ja kaksi vuokratupaa. Tunturikerho Kolbma on ollut vahvasti mukana vuonna 2018 avatun retkeilykohteen toteuttamisessa. Yksi kohteen kehittäjistä on Kolbman sihteeri **Pete Mäkelä**.

Lähes koko kokousväki kiersi neljän kilometrin mittaisen lenkin, jonne Kolbma oli järjestänyt purtavaa ja pa-

lanpainiketta. Kintulammiin lähettiin bussilla ja korona huomioiden kaikki matkustajat istuivat autossa maskit päässä.

Kolme uutta sutta

Syyskokouksen jälkeen vietettiin Susiaiset, jossa Tunturisudeksi vihittiin **Tea Ahjosaari** Kolbmasta ja ikäsusiksi

Erkki Maununen Alppaksesta ja Hanna-Mari Sinilehto Kolbmasta.

Susiksi heidät vihki Seitsemisen kansallispuiston oma noita **Liisa Tyllilä**.

Sunnuntain ohjelmaan kuului susien kokous, jossa susivaliokunnan uudeksi jäseneksi valittiin Oktan **Raimo Pakkalan** tilalle Ovtsin **Tommi Avikainen**. Tunturiladun

pitkäaikainen puheenjohtaja Raimo Pakkala halusi jo päästää sivuun myös susivaliokunnan jäsenyydestä.

Susivaliokunnan puheenjohtajana jatkaa **Anja Kylävali** Logista ja jäsenenä **Sirkka-Liisa Markkanen** Oktasta, **Jouko Koivu** Kumpesta, **Juhani Lahtinen** Geatkista ja Hanna-Mari Sinilehto Kolbmasta.

Metsäpeuroja kahteen kansallispuistoon

Suomessa on meneillään metsäpeurojen kannanhoito-hanke, jossa metsäpeuroja yritetään palauttaa kahteen kansallispuistoon. Metsäperura Life-hanke on alkanut vuonna 2016 ja se päättyy vuonna 2023. Metsäpeuran kotouttamishankkeesta Seitsemisen ja Lauhanvuoren kansallispuistojen alueella kertoi suunnittelija **Milla Niemi** Metsäperura Lifesta.

–Kyseessä on kannanhoito-hanke, sillä metsäpeura on alkuperäinen hirvieläinlaji, joka on kesytetty tunturipeurasta. Metsäpeurakanta lähti laskemaan 1600-luvulla liial-

lisen metsästyksen seurauksena. Metsäpeura rauhoitettiin 1913, sillä se oli jo kuolemassa sukupuuttoon Suomessa 1910- ja 1920-luvuilla. Metsäpeurakanta säilyi nykyisessä Venäjän Karjalassa ja sieltä se palasi Suomeen omin jaloin, keroo Milla Niemi.

Metsäpeura saatiin Suomessa Niemen mukaan lisääntyvään lajistoon 1950-luvulla. Kainuun osakannassa oli vuonna 2019 noin 720 yksilöä ja Suomenselän kannassa noin 1500 yksilöä vuonna 2018.

–Venäjällä kanta on ollut laskusuunnassa salametsäs-

tyksen ja metsäpeurojen häirinnän seurauksena. Koko maailmassa metsäpeuroja on noin 4 000.

–MetsäperuraLife-hankkeen keskiössä on metsäpeuran palautusitutukset kahteen kansallispuistoon eli Seitsemiseen ja Lauhanvuoreen. Hankkeen budjetti on reilut viisi miljoonaa euroa ja siihen saadaan EU:lta rahoitusta noin 60 prosenttia.

Metsäpeuroja pidetään totutustarhoissa. Lauhanvuorella tarhausalue on 31 hehtaaria ja Seitsemisessä 14 hehtaaria. Lauhanvuorella on tällä hetkellä seitsemän yksilöä, joista

yksi on viime vuonna syntynyt hirvas ja kaksi keväällä syntynyttä vaadinta. Lauhanvuorelle on tulossa kaksi nuorta vaadinta Korkeasaresta.

–Seitsemisessä on yhdeksän yksilöä. Jo nyt on molemmista on vapautettu luontoon useita metsäpeuroja. Seitsemisestä vapautetuista kaksi aikuista metsäpeuraa on kuollut tarhan ympärille suurpetoja varten viritettyyn painelankaan, yksi vasa on kuollut totutustarhassa ja yksi vapautettu hirvas on lopetettu.

Hankkeen tavoitteena on, että kummankin kansallis-

Jorma Kirjonen Njealljesta esitti Milla Niemelle ottamansa kuvan, jossa hän oletti olevan metsäpeura. Milla Niemi toteaa, että metsäpeuraa ja poroa on haastavaa erottaa toisistaan pelkän valokuvan perusteella.

puiston alueelle muodostuisi 30–40 yksilön kasvava met-

säpeurakanta, kertoi Milla Niemi.

puheenjohtajana

Kintulammin alue kiinnostoi tunturilatulaisia.

Suurin osa susiaisväestä kiersi noin neljän kilometrin mittaisen lenkin.

Nälkä ei päässyt Kintulamilla yllättämään.

Kolbman Pete Mäkelä opasti tunturilatulaisia Kintulamilla.

Ikäsusi II5 Erkki Maununen

Tunturiladun syyskokouksessa 17.10.2020 Tampereella nimettiin kaksi uutta ikäsuta.

Ikäsusi numero 115 on **Erkki Juhani Maununen**.

Erkki on aiemmin ollut aktiivinen partiolainen. Jo kahdeksan vuoden ikäisenä hän liittyi silloisiin kolkkapoiikkiin Ilves Partio lippukuntaan Hämeenlinnassa. Toimeliaana ja luontoa rakastavan hän jatkoi pienen tauon jälkeen partiouraansa omien lastensa liittyttyä Lieskaveljiin ja myöhemmin vuonna 1988 Nummen Eränkävijöihin Hämeenlinnassa. Erkki toimi aktiivisesti lippukunnan johtajistossa sekä leirien suunnittelussa ja toteutuksessa useita vuosia. Hän suunnitteli ja toteutti yhdessä muiden johtajien kanssa useita Suomen Lappiin ja Ruotsin tunturialueille suunnattua vaellusta. Aina oli Erkin matkassa hauskaa ja turvallista. Hän osasi myös erinomaisesti jakaa vastuuta nuoremmille johtajille toimien kannustavana taustatukena. Partiolaisuus vei Erkkiä myös Suomen Partiolasten järjestämiin kilpailuihin. Ensimmäinen osallistujana

ja myöhemmin suunnittelijana ja toteuttajana. Paras sijoitus partiotaitokisoissa oli syys-SM kisassa kuudes sija Harmaassa sarjassa. Ystävyyslapsuuden - ja nuoruuden-aikaisiin partiokavereihin on jatkunut läpi koko elämän.

Erkki on myös pitkän linjan tunturilatulainen. Hän on liittynyt tunturikerho Alppakseen 15.12.1991. Alppaksessa hän on toiminut rivijäsenenä ja kerhotoimikunnan jäsenenä vuosi kausia. Alppaksen puheenjohtajaksi hänet valittiin vuoden 2004 alusta. Puheenjohtajana hän oli innostava, kannustava ja toimelias suunnitellen yhdessä kerhotoimikunnan kanssa useita Tunturiladun yhteisiä tapahtumia. Alppaksen ansiotunut puheenjohtaja luopui toimesta vuoden 2020 alussa. 16 vuotta tuli sitäkin pestiä hoidettua.

Ahkerana Lapin kävijänä ja tunturilatulaisena Erkki valittiin Tunturiladun johtokuntaan vuonna 2014. Syksyllä 2012 Erkki tuli mukaan Pekan-Oskarin rakennustalkoisiin vastaten rakennuk-

Erkki Maununen.

sen sähköjen ja osin myös lvi toteutuksista. Pian hänet valittiin myös Tunturiladun kämppätoimikuntaan. Näin oli taattu sähköihin ja niiden korjauksiin ja huoltoon liittyvien ongelmien ratkaisut Lapin kämpillä. Myös muu rakentaminen, huolto ja korjaustoimet onnistuu Erkiltä hyvin ja hän onkin aktiivisesti osallistunut kämppätalkoiden suunnitteluun ja toteutukseen.

Jos jokin asia askarruttaa sinua Tunturiladun kämppien osalta kannattaa kysyä neuvoa Erkiltä. Hän auttaa tarvittaessa tai ottaa selvää asioista.

Ikäsusi II6 Hanna-Mari Sinilehto

Hannan tunturiretket alkoivat vuonna 1978, jolloin hän yhdeksänvuotiaana kantoi jo omaa rinkkaa lyhyellä Karhunkierroksen vaelluksella. Samana vuonna hänet kirjattiin Kolbman ja Tunturiladun jäseneksi. Retkeilykokemusta alkoi kertyä vanhempiensa ja kolbmalaisten kanssa Pirkanmaan metsissä ja Lapin tuntureilla samotessa. Retkeilytavat ovat myöhemmin monipuolistuneet ja käsittävät eripituisia retkiä patikoiden, hiihtäen sekä meloen. Lisäarvoa retkille antavat lintuharrastus ja kalastus.

Tunturisudeksi nro 1620 Hanna vihittiin vuonna 2002 ja Johtajasudeksi nro 187 vuonna 2018. Johtajasuden arvo oli kylläkin mielessä jo paljon aikaisemmin, mutta vasta vuonna 2015 vaatimuksista puuttuvat vaellukset tuli tehtyä. Pitkä 300 kilometrin

Hanna-Mari Sinilehto.

Johtajasusivaellus tapahtui hiihtäen mutkien kautta Kilpisjärveltä Susikyrröön. Sen jälkeen tuli laadittua harrastusnäyte, joka käsitteli ulko-

maalaisten retkeilyä Suomen Lapissa. Tähän asiaan Hanna sai näkökulmaa toimittuaan kaamosaikaan ulkomaalaisryhmien oppaana Kiilopäällä.

Vuonna 1986 Hanna osallistui Saariselällä rakennustalkoisiin, jossa Sudenpesä nousi tuhkaista nykyiseksi vaaruskammiksi. 1990-luvulla hän osallistui moniin Erävaelluksen SM-kilpailuihin ja myöhemmin myös kisojen järjestelyihin. Hän on toiminut myös vaellusriippileirien isosena.

Tunturiladun johtokuntaan Hanna valittiin vuonna 2002 ja jatkaa siinä edelleen parin väli vuoden jälkeen. Susivaliokuntaan hänet valittiin vuonna 2018. Tunturikerho Kolbman johtokunnassa hän toimi pitkään, kunnes vuonna 2015 valittiin kerhon puheenjohtajaksi.

Ikäsusi 56

Ikäsudet vihki Seisemisen kansallispuiston oma noita Liisa Tyllilä. Tunturisudeksi vihitty Kolban Tea Ahjosaari ei päässyt mukaan susiaisiin..

Kuokten retki ruskan aikaan – kokemuksia ja hyviä oppeja

Timo Tuomainen

Kuokten vuotuinen ruska-retki suuntautui tänä vuonna Suomi-neidon länsikorvalle, Tenojoen ja Giisajärven upeisiin maisemiin. Matka toteutui Matin alustavien suunnitelmien viitoittamana osittain polkuja pitkin, osittain kartan ja kompassin avulla. Maja-paikkamme oli viikon ajan, 12. – 19.9.2020 Tunturiladun Susi-Kiisa.

Osallistujia oli yhteensä 10 henkeä: **Iilka Säkö, Jukka Eloranta, Jyrki Lilleberg, Kaisa Heikkilä, Kalevi Kalliomäki, Matti Häppölä, Mervi Heikkilä, Raija Niemi, Seija Vuori ja Timo Tuomainen.**

Ikähaitari oli ilahduttavat 50 vuotta. Porukka saapui sovittuna päivänä paikalle kuka mistäkin suunnasta, Utsjoen tai Karigasniemen kautta.

Susi-Kiisa tarjoaa makuupaikan mökissä yhteensä kahdeksalle hengelle ja kammissa neljälle. Korona-aikaan tosin mökin parilaverit ovat ehkä kyseenalaisia, jos vierustoveri on eri huushollista. Meillä oli kyllä tilaa, kun kuusi retkeilijää halusi makoilla teltoissaan.

Yhteisenä valmistettu aamupuuro ja kahvi sekä päivällinen nautittiin keittokotoksessa. Ruuanlaittovuorot jaettiin porukan kesken ja saimmekin joka ilta erilaisen herkkuaterian, kun kaikki olivat panneet parastaan hellan ääressä. Hyvä, ryhmähenkeä edistävä systeemi, jota voi suositella muillekin.

Retket toteutettiin pääsääntöisesti päivämatkoina mökiltä käsin. Päivämatkat muodostuivat 14–24 kilometrin pituisiksi ja sisälsivät paljon nousuja ja laskuja sekä paikoin hyvinkin kivistä maastoa.

Porukka oli sangen hyväkuntoista ja vauhtia olikin välillä reippaasti niin, että tuntui ihan urheilulta. Plussaa mielelle ja terveydelle, siis.

Käppäilimme alkulämmittelyksi Nuvvosjoen pohjoispuolella Ailegaksen huipulle (+535 metriä merenpinnan yläpuolella) ihan huoltotietä pitkin vaan. Paluumatkalla kirkisteltiin mm. Cihkagurra-kuruun, joka laskee tunturilta jyrkästi (hui!) kohti Tenon laaksoa.

Yksi päivä kului Nilijoen eteläpuolisilla kukkuloilla, Nillavarrin (+320 metriä) ja Skadjarovvin (+360 metriä) maastossa. Oma järvenrantamäki-kin, Nuvvoskaidin (+380 metriä) kierrettiin kuruineen päivineen melkein polvet ruvella.

Etelänmatka tehtiin noin 20 kilometriä etelämpänä kimmeltävälle Akujärvelle ja Ahkovarrille (+560 metriä).

Nilijoen rannalla Kaisa ja Mervi Heikkilä.

Gaimmoaivin valtaajat.

Akujärvelle on helppo löytää seuraamalla mönkijäuraa, joka on kylläkin muuta maastoa vaikeakulkuisempi kivieliö, jossa valitettavasti kompastumiselta ei välttytty.

Ahkovarrin lakimaastossa on Akumajan aikaisemmille omistajille ladotut muistokivet ja hienot, avarat maisemat. Yksi yönyliretki ulottui kauemmas, Paistuntureiden maastoon, Gaimmoaiville (+620 metriä) ja se tiesi rinkan ja yöpymisvarusteiden kantamista ja yötä tunturissa, mikä oli osallistujien mukaan rankkaa, mutta niihin ihanaa. Uskon sen.

Allekirjoittanut ja pari muutakin tyytyi kuitenkin sil-

loin lähimaastossa patikointiin ja Utsjoen retkeen, mikä ei ollut vähän sekään.

Ruska taisi olla parhaimmillaan meidän viikollamme ja sää suosi eli ei juurikaan tullut vettä niskaan. Maisemat Tenon varressa ovat upeita ja syksyn värit sekä tunturien ja vaarojen kylkiä hivelevät usvapilvet tekivät taianomaisen vaikutuksen.

Ihana, viileä Giisajärvi on tähti Lapin kruunussa, kirkas kuin lähde, turkoosi jalokivi. Siihen kauneuteen ei kyllästy.

Kaisa: ”Kuokten nuorimpana jäsenenä tämä retki ensikertalaiselle Pohjois-Lapissa oli täynnä kokemuksia ja hy-

viä oppeja kokeneemmilta eränkävijöiltä. Lapin kämppä Susi-Kiisa oli sykähdyttävän kaunis paikka ja erityisesti mieleeni jäi maisema Norjan vuoristosta saunan ikkunasta ja turvekammi, jossa tuli nukkuttua pari yötä.

Yönyliretkä odotin reissusta eniten ja se oli aivan huippu! Paistuntureihin kuuluvan Gaimmoaivin huiputuksen jälkeen pääsin olemaan masterchef letunpaistajana, ja kaikilla oli hymy suun peieissä, vaikka olimme hyvin väsyneitä kovasta suorituksesta. Takaisin tulomatalla huiputimme matkanvarrella olevia lakia ja pääsin opettelemaan parhaassa opissa tulen tekoa.

Nuvvoskaidin rinteillä.

Utsjoen kirkkotuvat

Lyhykäisestään reissu oli kauniin ruskainen, lätytyn täyteinen, poron sarvien bongailamista

ja huiputuksen huiputusta!”
Raija Niemi
Kaisa Heikkilä

Kämppeätoimikunnan kuulumisia

Talkooväki koolla syksyllä

Kämppeätalkoot Tunturiladun kämpillä järjestettiin tänä vuonna elokuussa viikoilla 32, 33 ja 34. Hyvissä olosuhteissa saatiin olla. Tunnelma ja talkooyöhenki porukan keskuudessa oli hyvä, oltiin ymmärtäväisiä talkootyöjärjestelyjä kohtaan.

Aina tulee joitain ongelmia, kun ollaan poissa kotimaisesta ja kaukana asutuskeskuksista. Kaikki meni kuitenkin hyvin. Väkeä oli mukana jokaiselle viikolle sopivasti niin, että kaikki tälle kesälle suunnitellut työt saatiin tehdyksi, hyvä niin. Ruokailu- ja talousjärjestelyt olivat erinomaiset, kiitos emäntävälle.

Talkooyömatkajärjestelyt hoidettiin pääosin kimppeilyä. Rakennustarvikkeet ynnä tarvittavat työkalut tuotiin kämppeätoimikunnan toimesta. Kaikki talkooyöhön ja kämpillä oloon liittyvät turvallisuus- ja talkooyö vakuutusasiapaperit oli etukäteen hoidettu kuntoon ja erinomaiset työmaasuunnitelmat tehtävistä töistä oli myös tehty etukäteen valmiiksi. Tästä kaikesta ennakkoon tehdystä työstä suurkiitos kämppeätoimikunnan jäsenille.

Työt aloitettiin Susikyrystä noin kymmenen hengen voimin.

Osa nyt elokuussa mukana olleista henkilöistä oli ollut jo kesäkuussa aloittelemassa tulevia Susikyryn töitä. Oli tehty pihakeinin katto valmiiksi, samoin Pekan-Oskarin saunatilojen lisäeristystyöt ja vesikatteen vuotokohdat korjattu jo kuntoon ja lisäksi oli tehty paljon muutakin valmisteluvävyä työtä elokuun talkooyöiden helpottamiseksi.

Susikyryssä uusittiin jo vuosikautia suunnitelmis-

sa ollut ulkoporras vanhalta kämpältä saunalle, samoin rantasaunan pohjoisen puolen porras. Ensi kesänä uusitaan sitten etelän puolen porras ja vanhan kämpän alueen kaikki ulkokaiteet.

Vanhan kämpän lattiat laakattiin siivoustöiden helpottamiseksi. Viikon aikana kaikki kolmen eri saunan lauteet ja jakkarat öljyttiin, jäsenistön toiveesta puuvaja ja työkaluvarasto sähköistettiin lähinnä turvallisuussyistä.

Osa porukasta ahersi lähes koko viikon polttopuiden kanssa, nyt puuvaja on täynnä kuivaa puuta tulevaa talvea varten ja pihalla peitteen alla pitkää rankaa odottaa ensi kesän talkooväkeä.

Kaiken edellä kerrotun lisäksi Susikyryssä kaikki tilat suursiivottiin viikon aikana, ikkunat, lattiat, keittiökäppärit ja astiastot pestiin, sisäpuoliset pinnat pyyhittiin ja tynnyliinat pestiin ja patjat tampattiin.

Myös kiinteistöjen jätehuolto ja rakennusten vuosittaiset kunnossapitotyöt tulivat tehdyksi. Vähän piti kyllä pidentää työpäivää, jotta kaikki työt saatiin tehtyä.

Porukka on kyllä sopeutuvaista. Lisäksi vielä Pekan-Oskarin kiuas uusittiin seitsemän käyttövuoden jälkeen ja pihapiiriä ehdittiin jonkin verran siistiä ja tehtiin suunnitelmaa seuraavallekin vuodelle ennen kuin lähdettiin Kiisalle.

Kiisalla (mukana 5-7 henkilöä) viikolla 33 oli tehtävänä kaikki samat kiinteistöjen huoltoon ja rakennusten kunnossapitoon ynnä siivoukseen ja polttopuihin liittyvät työt. Lisäksi käyttäjien tekemän huomion johdosta jouduttiin

Pekan-Kammi sai uuden vesikaton.

lisätyönä rakentamaan Pekan-Kammiin uusi vesikatto. Se oli aika iso työ.

Talaksella saunarakennuksen lattiarakenteet jouduttiin uusimaan kevättalvella tapahtuneen minkkituhon johdosta ja vastaisuuden varalle saunarakennuksen lattiaan asennettiin minkkiverkko alapuolisesti.

Ensi kesänä talkooyöt jatkuvat entisen totuttuun malliin kesäkuussa. Asiasta tarkemmin seuraavassa Tunturilatu-lehdessä.

Tunturilatu-lehdessä 2/2020 kämppeätoimikunnan palstalla allekirjoittanut kertoi tunteuksiaan tunturilatulaisena olla mukana Tunturiladun toiminnassa yli 40 vuoden ajalta, josta ajasta viimeiset 16 vuotta kämppeätoimikunnan jäsenenä.

Kerroin kuinka menneet vuodet ovat olleet hienoa aikaa elämässäni. On ilo kuitenkin olla edelleen tunturilatu-

lainen ja toiminnassa mukana. Tehtävät kuitenkin muuttuvat ja aika menee eteenpäin, sillehän ei voi mitään.

Toivon kaikkea hyvää Tunturiladulle tulevaisuuteen, nyt siirtyessäni ”eläkkeelle” kämppeätoimikunnan tehtävistä. Kämppeätoimikunnan olen pitänyt tärkeänä, että tulevaisuudessa kämpät pidetään hyvässä kunnossa. Edellytyksenä sille on, että jatketaan joka vuosi aikaisemmilla ajoilla (itse asiassa alkuaikojen alkaen) tutuksi tullutta talkooyötoimintaa.

Näin toimien on mahdollista turvata Lapin kämppeiden riittävä käyttö (iso taloudellinen asia). Lisäksi mielestäni on tärkeää, että tiedotetaan jäsenistölle kämpillä oleva tilanne (kämppeiden kunto, varustelu, varaustilanne, yhteystiedot ongelmien varalta, tulevat parannukset viihtymisen hyväksi, retkireitit jne.).

Kannattaa myös pitää yhteyttä paikallisiin ihmisiin (tärkeä asia suhdetoiminnan

Pekan-Kammissa katto on nyt aiempaa korkeammalla.

kannalta), myös viranomaisiin ainakin kämppeiden osalta. Lisäksi kannattaa kertoa esimerkiksi lehdissä jäsenistölle Lapin kämppeiden ja tonttien hankintaan liittyvää historiaa (kiinnostaa ehkä ainakin uudempia jäseniä) ja myös kertoa rakentamiseen liittyviä asioita aikaisemmilla ajoilla.

Ainakin vanhempi jäsenistö arvostaa, kun heidän tekemäänsä talkooyötä muistetaan.

Tunturiladun hallitus on valinnut Tunturiladulle uuden kämppeätoimikunnan vuoden 2021 alusta. Hän on Ikänsä no 115,

Erkki Maununen Tunturikerho Alppas, Hämeenlinna. Tunnen Erkin vuosien takaa ahkerana ja taitavana, talkoissa paljon mukana olleena rakennusalan ammattilaisena. Hyvä valinta! Varmasti hän tuo myös uudistuksia ja hyviä ideoita kämppeätoimikunnan viemiseksi.

Onnea ja menestystä uuteen vaativaan tehtävään Ekille!

Pekka Kallio, kämppeätoimikunnan puheenjohtaja.

Hyvää alkutalvea ja joulunodotusaikaa kaikille Tunturilatulajille!

Uudet kangasmerkit ovat nyt saatavissa!

Susijärjestelmä sai uuden arkikäyttöön tarkoitetun susimerkin edelleen käytössä olevan perinteisen merkin rinnalle. Tavoitteena on madaltaa kynnystä susimerkin käytöstä yleensä sekä tehdä susijärjestelmää tunnetuksi. Merkki on kaikille susiarvoille samanlainen.

Tunturiladun merkistä on teetetty myös samantapainen kangasmerkki.

Merkkien taustalla on liimapinta, joten ne voi joko ommella tai silittää kiinni kohteeseensa.

Merkkien hinta on 2 e/kpl tai 5 e/ 3 kpl.

Saatavana kun ”kauppa on auki” eli Tunturiladun tapahtumien yhteydessä tai ottamalla yhteyttä Inka Heleniukseen helenius.inka@gmail.com

KAUPPA AUKI

MYYTÄVÄT TARVIKKEET

	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	15,00
Kuudes vuosikymmenen -kirja	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Maksusasioista:

Tunturiladun pankkitili on **Oma Säästöpankki** FI11 4108 0010 3176 86. Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

Tunturiladun tarvikkeita voi tilata yhdistyksen taloudenhoitajalta: helenius.inka@gmail.com Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti. Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2021

SUSIKYRÖ VANHA KÄMPPÄ (10 paikkaa + 4 kpl ylälaverilla)

3.4.-10.4. Logi
19.6.-26.6. Kämppätoimikunta talkoot
30.6.-4.7. Ovtssi partiolaiset
24.7.-31.7. VaVa
11.9.-18.9. Logi

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)

19.6.-26.6. Kämppätoimikunta talkoot
30.6.-4.7. Ovtssi partiolaiset
24.7.-31.7. VaVa

KOIRA-OSKARI (5 paikkaa)

19.6.-26.6. Kämppätoimikunta talkoot
30.6.-4.7. Ovtssi partiolaiset
24.7.-31.7. VaVa

SUSI-KIIISA (8 paikkaa)

12.6.-19.6. Kämppätoimikunta talkoot

SUSI-TALAS (10 paikkaa)

5.6.-12.6. Kämppätoimikunta talkoot

AHKIN VARAUKSIA 2021

13.3.-17.4. Jäsenvarauksia
19.6.-26.6. Kämppätoimikunta, talkoot
24.7.-31.7. VaVa

Ajan tasalla olevat petipaikkavaraukset löytyvät verkkosivuilta kämppien kohdalla olevista varauskalentereista.

ALUE- JA AVAINMAKSUT 2021

Kiinteistöjen aluemaksut

(koskevat myös päiväkäyntejä jos käyttää palveluja):

- Susikyrö (viite 505) aluemaksu jäsenille 10 €/vrk/hlö, ei-jäsenille 15 €/vrk/hlö
- Susi-Kiisa (viite 709) aluemaksu jäsenille 7 €/vrk/hlö, ei-jäsenille 10 €/vrk/hlö
- Susi-Talas (viite 602) aluemaksu jäsenille 7 €/vrk/hlö, ei-jäsenille 10 €/vrk/hlö
- Aluemaksua ei peritä alle 12-vuotiailta lapsilta.
- Aluemaksut suoritetaan kämpissä oleviin lippaisiin tai kämpän viite-numerolla Tunturiladun tilille FI11 4108 0010 3176 86. Maksutapa merkitään kämppäkirjaan.

Aihki (viite 806)

vuokra 30 €/vrk/koko mökki.

Viikkomaksut

(koskee kämpän kaikkien petipaikkojen varaamista viikoksi):

- Susikyrö vanha kämppää 600 € (viite 505)
- Susi-Oskari 250 € (viite 505)
- Koira-Oskari 250 € (viite 505)
- Susi-Kiisa 275 € (viite 709)
- Susi-Talas 350 € (viite 602)

Susikyrön auton-

lämmitystolppien käyttö

2 €/lämmityskerta (4 tuntia).

- Auton lämmitystolppien käyttömaksu maksetaan Pekan Oskarin eteisessä olevaan lippaaseen ja merkitään sähkön käyttäjän nimi samassa paikassa olevaan vihkoon.

Kämppäavaimet

- Kämppäavaimen lunastusmaksu on 120 €. Avaimen palautuksen tapahduttua maksua ei palauteta. Avainanomuslomake löytyy verkkosivuilta kohdasta kämppäavaimen lunastus.

VARAUSTENHOITAJA SEKÄ AVAINANOMUKSET JA -PALAUTUKSET

Sirpa Alapuranen
puh. 050 597 5811
varaukset@tunturilatu.fi
sirpa.alapuranen@luukku.com

www.tunturilatu.fi

Tervetuloa Tunturiladun kevätpäiville

Silokalliolle 21.-23.5.2021

Silokallion toimintakeskus sijaitsee upeissa maisemissa Satakunnassa Joutsijärven retkeilyreitistön varrella.

Kevätpäivien ohjelmassa on paljon ulkoilua, Tunturiladun kevätkokous, rupattelua nuotiolla, saunomista ja uimista. Tarjolla ovat erinomaiset majoittumispuitteet sekä hyvää ruokaa. Valitettavasti teltassa majoittuminen ei alueella onnistu.

Merkaa kalenteriin!

Jo nyt voit tutustua alueeseen osoitteissa
www.outdoorsatakunta.fi/kohde/444/ tai
www.kirkkopporissa.fi/toimintakeskukset/silokallio

Merkaa ajankohta jo nyt kalenteriisi. Tarkemmat tiedot ohjelmasta ovat seuraavassa Tunturilatu-lehdessä.

Tunturikerho Geatki ry

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO

26.12.2020-3.1.2021 Uudenvuoden täysikuvaellus Susikyrröstä (Kavtsi)

Kokoonnumme Tapaninpäivänä Susikyrröön, jossa meile on varattuna Susi- ja Koira-Oskarit. Aamulle lähdemme kapuamaan kohti Nammalankurun autiotupaa, josta jatkamme reittiä Hannukuru- Rautuoja-Sioskuru, jossa vietämme kaksi yötä ja otamme vastaan Uuden vuoden. Täältä käännyimme kohti Hannukurun kautta Susikyrröön, jonne saavumme lauantaina 2.1. Yöpymiset autiotuvilla. Vaellukselle voi osallistua jokainen normaalkuntoinen vaeltaja, jolla on edellytyksiä ja halua kulkea arktisissa olosuhteissa. Mitään supervoimia ei tarvita.

Lisätietoja ja ilm. Paavo Ahoselle pkahonen@gmail.com ja 040 5274 639.

16.1.2021-23.1.2021 Kaamoksen kaatajaiset Utsjoella (Owla)

Majoitumme Lohirannan mökkeihin, josta Nuorgamiin on matkaa n. 20 km. Teemme päiväretkiä, osa niistä suuntautuu läheiseen Galdoaivin erämaahan. Muutaman kilometrin päässä mökeistä on tunturijärviä, jossa on mahdollisuus käydä pilkillä. Retki toteutuu, mikäli väh. kahdeksan henkilöä ilm. mukaan. Ilm. Mirja Savolainen mirjatsavolainen@gmail.com, p. 050 369 9176.

23.1-30.1 2021 Kuutamovaellus (Tsietsa)
Hiihtovaellus mahdollisesti Susikyrröstä koilliseen, alue tarkentuu myöhemmin. Tied. Päivi p. 044 027 3708, paivi.korolainen@gmail.com tai marjatta p. 044 722 0630, marjatta.nuutinen@gmail.com

12.-14.2.2021 viikonloppuretki Etelä-Suomessa (Kavtsi)

Alustava reititsuunnitelma on toteuttava retki Siikanevalle: Lähtöpaikka on Vuorijärvellä. Lauantaina hiihdetään järviä pitkin (kelivaraus) Siikanevalle yöpymään. Illalla voi tehdä lisälätkän ilman ahkiota. Sunnuntaina paluu tapahtuu hieman eri reittiä takaisin Vuorijärvelle (metsäautoteitä ym). Ahkion kanssa hiihtoa tulee kumpanakin päivänä noin 10km.

Talven kelien vuoksi suunnitelma saattaa muuttua.

Lisätiedot Juha Kelkka (juhake1960@gmail.com) tai Kirsi Hiltunen (kirhan@welho.com)

12.-20.3. Hiihtoviikko Toras-Siepiässä (Geatki)

Majoitukseen varattu 10 hengen mökki. Hiihtelyä yhdessä tai omaan tahtiin. Ilm. ja tied. 21.2.2021 mennessä Satu Ojala puh. 050 5234 844 tai satu.ojala@lauttakyla.fi

1.4.2021 - 11.4.2021 Talvivaellus (Kavtsi)

Talvivaelluksen kokoontuminen on perjantaina 1.4. 17 Kilpisjärvellä. Vaellus kohdistuu Käsivarren suurtuntureille. Yöpyminen tapahtuu teltoissa tai mahdollisesti autiotuvissa. Paluu Kilpisjärvelle tapahtuu sunnuntai-iltana 11.4. Lisätiedot Juha Kelkka, juhake1960@gmail.com

20.7.-7.8. Perheleiri ja nuorisovaellus Lemmenjoella (Geatki)

Perheleirille voivat osallistua alakoulukäiset lapset yhdessä läheisen aikuisen kanssa. Leiripaikkana on joko Härkäkoski tai Ravadas. Leirillä majoitutaan teltoissa ja tehdään päiväretkiä lähimaastoon. Vaellus toteutetaan Lemmenjoen alueella. Päätöksiksi ruokailu, sauna ja yöpyminen Ahkun Tuvalla. Tied. ja ilm. 15.6. 21 mennessä Satu Ojala puh. 050 5234 844 tai satu.ojala@dnainternet.net

Tunturilatun-lehden 1/2021 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viim. 26.1. osoitteella satu.ojala@lauttakyla.fi

Verkkosivuille kerhot päivittävät itse tulevat tapahtumat ja ilmoittavat tiivistetyt tiedot myös lehden retkimuistiota varten. Ilmoituksen vähimmäistiedot (Tunturiladun ja Suomen Ladun nettikalenterit): • alkamis- ja päättymisajankohta • kokoonumispaikka (osoite) • viimeinen ilmoittautumispäivä • yhteyshenkilön nimi, sähköpostiosoite ja puhelinnumero

Huom. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun verkkosivuilta olevasta tapahtumakalenterista! Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille. Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on "omat polut" retkikohteen suunnassa.

Rauhaisaa joulunaikaa ja liikunnallista vuotta 2021!

Tunturilatun ry

Avain lahjaksi!

Tiedustelut:
Sirpa Alapuranen,
p. 050 597 5811
sirpa.alapuranen@luukku.com

Oletko miettinyt, että tunturilatunlaiselle mieleinen lahja on kämppävain. Sen voi ostaa lahjaksi henkilölle joka on ollut Tunturiladun jäsen vähintään vuoden.

SUNNUNTAI 25.7. - LAUANTAI 31.7.2021

Tunturiladun VaVa-leiri Susikyrrössä!

Leiri on Enontekiön Yli-Kyrössä Tunturiladun Susikyrrön alueella, järjestäjänä Tunturikerho Kavtsi ry. Leiri alkaa sunnuntaina iltanuotilla ja päättyy seuraavana lauantaina aamupalaan.

Viikon aikana opetellaan retkeilytaitoja, retkeillään, kalastetaan, melotaan, leikitään... Tehdään (säätövaraus) yönyli vaellus lähitunturiin.

Leiri on tarkoitettu lapsille muiden läheisten aikuisten kuin vanhempien kanssa. Läheiset voivat olla mummi, ukki, kummi, setä, tati... Lasten suositusikä on 6-15 vuotta. Vanhemmat jäävät viettämään laatu-aikaa kotiin!

Leirillä majoitutaan kämpissä (Vanha kämpä 14 paikkaa, Susi-Oskari 5 paikkaa, Koira-Oskari 5 paikkaa) tai teltoissa. Sisämajoituspaikat jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä. linkki Pari sähkötöntä asuntovaunu/-autopaikkaa on. Ruuat ovat järjestäjien leirillä valmistamat.

Osallistumismaksu sisältäen ruokailut: lapset 70 €, aikuiset 140 € (sis. 60 € aluemaksun 6 yön osalta).

Ilmoittautuminen 1.2.-28.6.2021 välisenä aikana maria.sederlof@elisanet.fi
Paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä, mukaan mahtuu noin 40 osallistujaa. Ilmoittautuminen on sitova, kun ennako-

maksu 50 € on maksettu kerhon tilille FI53 1244 3500 0628 21. Loppumaksu maksettava 5.7.2021 mennessä. Ilmoittautumisen yhteydessä ilmoitetaan majoitustoiveet ja mahdolliset ruokarajoitukset. Varauksen peruuntumisesta ilmoitettava välittömästi.

Kavtsilla on jonkun verran vuokrattavaa retkivälineistöä. Pyritään myös tarvittaessa auttamaan puuttuvien retkivälineiden lainaamisessa. Ota tarvittaessa yhteyttä Sirpa Karvoseen, sirpakarvonen77@icloud.com

Vastuuhenkilöitä ovat:

Marita Maula, leirivastaava, marita.maula@kolumbus.fi, 040 509 4412

Maria Sederlöf, taloudenhoito, ilmoittautumiset, maria.sederlof@elisanet.fi, 040 725 8469

Sirpa Alapuranen, emäntä, sirpa.alapuranen@luukku.com, 050 597 5811

Inka Helenius, emäntä, helenius.inka@gmail.com, 050 567 6315

Sirpa Karvonen, ohjelma, retkivarusteet, sirpakarvonen77@icloud.com, 040 539 9023

Annu Koistinen, apuna joka paikassa, annu.koistinen@iki.fi, 050 326 6960

Hannu Maula, renki

ERÄTAITOJA JA ELÄMYKSIÄ!

Tsietsalaiset Muotkatuntureilla

Jo keväällä mietimme, minne suuntaisimme syysvaelluksellemme - ettei korona estäisi suunnitelmiamme, kuten keväällä Norjan- ja Ruotsin tuntureille suunnitellun retken osalta kävi.

Alueeksi valikoitui Muotkatunturit.

Yhdeksän innokasta vaeltajaa kokoontuikin lauantai-iltana 5.9.2020 Giellajohkan hyvin varusteltuun Ahku- huvilaan Karigasniemen ja Kaamasen puoliväliin. Tavoitteenamme oli viettää seuraava viikko erämaassa telttamajoituksessa.

Reittimme suuntautuisi Muotkatunturien pohjoisosiin. Siellä olisi vain yksi autiotupa eikä merkittyjä reittejä, tulipaikkoja tai laavuja. Vanhan postipolun piti kuitenkin kulkea jonkin matkaa reittimme suuntaisena.

Ennakkoon oli luvattu sateista ja koleahkoa säätä, mutta lopulta vain ensimmäisenä vaelluspäivänä satoi ja muina päivinä oli pääosin poutaa.

Jätimme automme Kaasmukan pihapiiriin ja suuntasimme kohti Garegasgeazajärveä. Alkuun polku ohjasi kulkuamme, sitten se pieni ja lopulta vain poropolut ristteilivät mikä minnekin.

Sade saapui, kun teltat olivat jo pystyssä järven lähistöl-

lä. Tuuleton kostea yö kasteli teltat, makuupusseja ja muita varusteita.

Seuraava päivä valkeni onneksi kauniina. Märät varusteet haittasivat kuitenkin kulua, ja niinpä päätimmekin jäädä kuivattelemaan niitä suunnitelmasta poiketen, kun löysimme upean telttapaikan.

Illalla keräsimme mustikoita, kaarnikoita, puolukoita, juolukoita ja riekonmarjoja ja osa meistä huiputti läheisen Rassejohoavi-tunturin. Yöllä pakastui ja aamulla teltat olivat kuurassa ja usva peitti maiseman.

Matka jatkui kauniissa syysäässä, saavutimme postipolun ja lopulta siitä erkanimme vielä ennen Stuurraäytsin tupaa. Ja niinpä kävi, että ryhmämme hajosi tunturilta laskeutuessamme kukin parasta reittiä etsiessämme. Niin helposti erilleen joutuu!

Kaikki pääsivät kuitenkin tuvalle, osa sen suojiin yöpymäänkin. Veden hakeminen tuvalle onnistui kämppäkirjan ohjeilla pienen etsinnän jälkeen.

Tuvalta tapasimme myös muita kulkijoita, reippaita nuoria naisia ja miehiä. Muutoin saimme kulkea ilman seuraa paria yksittäistä kohtaamista lukuunottamatta.

Vaelluksen välipäivä, jolloin retkeilimme kukin halumme mukaan, monet läheisen Avzegasoain huiputtaen, tarjosi upeita ruskamaisemia ja kesäisen lämmintä auringonpaistetta.

Kilometrejä kuuden yön vaelluksellamme kertyi noin kahdeksankymmentä, joten päivämattat olivat hyvin kohtuullisia ja joutoaikaakin jäi iltaisin. Parina yönä lämpötila laski pakkaselle eikä tarennut kovin pitkään nuotion ääresäkään istuskella.

Maire ei kuitenkaan palellut vaan yöpyi useana yönä tarpin alla tunturikoivun tai seinän kupeessa ilman telttaa. Ja ”Lapin äidin kehtolaulu” kajahti monena iltana nuotiopiiriläisiltä kylmästä huolimatta.

Paluumatkalla yövyimme kauniissa jokilaaksossa Geatkebassin ja Gaskokielaksen välissä osan meistä huiputtaessa illalla Geatkebassin.

Viimeisen yön leiripaikka oli Sarajoen pohjoispuolella neljän tunnin taivalluksen päässä autoistamme Kaasmukan pihapiirissä. Siellä ei enää ollut majoitustoimintaa, mutta isäntä kyseli lähtiessämme olimmeko nähneet karhuja joita siellä liikkui; ja muistui pa mieleen tuoreet jätökset parikymmentä metriä teltoistamme samana aamuna.

Giellajohkan nuoret yrittäjät vastasivat joustavasti toiveeseemme rantasaunasta paluuiltana ja tarjosivat maistuvat ateriat ja aamiaiset.

Kiitos heille ja kaikille mukana olleille! Jokaisen panos oli tärkeä retkemme onnistumiselle.

Muotkatunturit ihastuttivat paitsi upealla ruskallaan myös helppokulkuisilla tunturipaljoilla ja kirkasvetisillä lammillaan. Muutama meistä alkoikin jo suunnitella uutta reissua kalastusvälineiden kera.

Marjatta Nuutinen

Milloin nappaa?

Susanna Rytönen

Nuotio oli tarpeen.

Risto Daavitsainen

Iltatunnelmia.

Marjatta Nuutinen

Mairen majoite.

Marjatta Nuutinen

Koivikon kultaama kulku.

Risto Daavitsainen

Vaeltajat.